

EXHORTACIÓ APOSTÒLICA *LAUDATE DEUM*.

Papa Francesc.

2. El creixent paradigma tecnocràtic

Repensar el nostre ús del poder

25. En contra d'aquest paradigma tecnocràtic diem que el món que ens envolta no és un objecte d'aprofitament, d'ús desenfrenat, d'ambició il·limitada. Ni tan sols podem dir que la natura és un mer “marc” on desenvolupem la nostra vida i els nostres projectes, perquè «hi estem inclosos, en som part i estem interpenetrats», de manera que «el món no es contempla des de fora sinó des de dins».

26. Això mateix exclou la idea que l'ésser humà sigui un estrany, un factor extern només capaç de fer malbé l'ambient. Ha de ser considerat com a part de la naturalesa. La vida, la intel·ligència i la llibertat humanes integren la naturalesa que enriqueix el nostre planeta i són part de les seves forces internes i del seu equilibri.

27. Per això un ambient sa també és producte de la interacció de l'ésser humà amb l'ambient, com passa a les cultures indígenes i com ha passat durant segles a diferents regions de la terra. Els grups humans moltes vegades han “creat” l'ambient, l'han remodelat d'alguna manera sense destruir-lo ni posar-lo en perill. El gran problema actual és que el paradigma tecnocràtic ha destrossat aquesta sana i harmònica relació. De tota manera, la indispensable superació d'aquest paradigma tan nociu i destructiu no es trobarà en una negació de l'ésser humà, sinó que inclou la interacció dels sistemes naturals “amb els sistemes socials”.

28. Ens cal repensar entre tots la qüestió del poder humà, quin és el seu significat, quins són els seus límits. Perquè el nostre poder ha augmentat frenèticament en poques dècades. Hem fet impressionants i sorprenents progressos tecnològics, i no advertim que alhora ens convertim en éssers altament perillosos, capaços de posar en risc la vida de molts éssers i la nostra pròpia supervivència. Es pot repetir avui amb la ironia de Soloviev: «Un segle tan avançat que li havia tocat també ser l'últim». Cal lucidesa i honestetat per a reconèixer a temps que el nostre poder i el progrés que generem es tornen contra nosaltres mateixos. ■ *(continuarà)*

Diumenge, 23 de juny de 2024. Núm. 761

TEMPS DE DURANT L'ANY: DIUMENGE XII

“ENS ENFONSEM!”

Si pugem dalt d'una muntanya alta, sentim la petitesa del nostre ésser, enfront de la immensitat de la natura. Si ens n'anem mar endins, ens sentim presos de la grandesa de l'oceà. I més, si enmig de la natura es desfermen les tempestes i quedem anorreats pel bramul de les onades.

Efectivament, ens creiem el centre del món i malauradament massa sovint hem de fer experiència de la nostra petitesa i de la nostra finitud. I què hem de dir de l'univers, que malgrat tantes exploracions científiques i tècniques de sondatge, ens apareix sense límits i el coneixem com a infinit.

També aquesta va ser l'experiència de Job (primera lectura) que, malgrat la seva bondat i fidelitat, se sent abatut per les proves i humanament fracassat. Però la seva experiència ens obre un nou horitzó. Els seus gemecs i lamentacions troben una resposta: Déu és més gran que l'univers. El seu poder és més fort que el dels vents i el de les onades. Malgrat l'infortuni, Job descobreix que és estimat per Déu. Aquest Déu, el nostre Déu, que ha posat límits a la “insolència de les ones”.

Aquest és el quadre de l'evangeli d'avui. Aquell vespre, la travessia del mar de Galilea, que tantes vegades haurien fet, queda sotraguejada per una inoportuna tempesta. I els deixebles s'espanten. Un gran temporal els fa témer per la seva seguretat, i per la de Jesús... Però Jesús, dormia.

La por els fa adreçar-li un prec: “Mestre ¿no veieu que ens enfonsem?”. La intervenció de Jesús és decisiva: “El vent amainà i seguí una gran bonança”. Després Jesús els retraurà la seva por i la seva desconfiança i manca de fe.

També nosaltres, l'Església, travessa el mar del món com la barca de Pere. En aquesta travessia hi ha moments de tot. Però davant les tempestes no hem de tenir por, cal tenir fe. Jesús és amb nosaltres. Dorm? La nostra pregària, com la dels apòstols, serà escoltada.

També nosaltres, com ells, haurem de preguntar-nos una i altra vegada: "Qui deu ser aquest, que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?". Ens cal fe per encertar en la resposta: Aquest és el Fill de Déu, el Salvador del món, que fa camí amb nosaltres.

L'amor de Jesús envers nosaltres, que calma les tempestes i fa superar els obstacles, ha de dur-nos com desitjava sant Pau (segona lectura) a correspondre-hi amb amor. Aquest és el món nou que ja ha començat. Un món on l'amor ens fa perdre la por i ens fa caminar agermanats vers la fita que ara la Paraula de Déu i l'Eucaristia ja ens anticipen. ■

24 DE JUNY: NAIXEMENT DE SANT JOAN BAPTISTA

Joan Baptista és el precursor del Messies, aquell que convida el poble a ben rebre el Senyor. Home auster i totalment entregat a la seva missió, per la seva rectitud serà detingut i executat per Heròdes. La data de dia 24 de juny, sis mesos abans de Nadal, es correspon amb la notícia que trobem a Lc 1,36, on es diu que quan Maria va concebre el seu fill Jesús, Elisabet, la mare de Joan, ja estava al sisè mes d'embaràs. Joan dona testimoni de Jesús fins i tot des d'abans de néixer -estant al si de la seva mare Elisabet-, i fins al seu martiri.

Que la nostra manera de viure dignifiqui les entranyes de les nostres mares. Ser honrats i valents, com Joan Baptista, honra qualsevol mare que ens ha portat al món.

La festa del naixement de Joan Baptista coincideix amb el solstici d'estiu. Moltes tradicions i ritus anteriors al cristianisme celebren aquest dia el goig de la llum i la força de la vida. La fe cristiana ha vestit de nou aquesta jornada amb el record d'aquell que, segons el cristianisme, va anunciar la Llum vertadera i va oferir la seva vida en absoluta fidelitat a qui és la Font de la Llum, de la Bellesa, de la Vida.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 22: 18,30: Intenció particular

Diumenge, 23: 12,00: Pel poble

18,30: Mons. Carles Soler

Dilluns, 24: 18,30: A sant Joan Baptista

Dimarts, 25: 18,30: Per les vocacions religioses

Dimecres, 26: 18,30: Intenció particular

20,00: A Sant Josepmaria Escrivà

Dijous, 27: 18,30: Per la pau del món

Divendres, 28: 18,30: Als sants apòstols Pere i Pau

Dissabte, 29: 18,30: Joan Casadevall Puig

Diumenge, 30: 12,00: Pel poble

18,30: Mn. Dídac Faig (aniversari)

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes.

26 de juny: SANT JOSEPMARIA

Dimecres, 26 de juny, a les 8 del vespre es celebrarà una Missa Solemne commemorant la festa de Sant Josepmaria.

SOLEMNITAT DELS SANTS APÒSTOLS PERE I PAU

El 29 de juny és la festa dels sants Pere i Pau. Ja que la missa vespertina del dissabte ha de ser de vigília del diumenge, la Missa dels sants apòstols es celebrarà el divendres, dia 28, a les 18.30.